

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Lvdgervs Ep. 26. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

est. Frater amantissime, quidquid sum, & possum.

3. MARIA est Mater nostra, IESUS frater: An digni sumus filii MARIE, an digni fratres IESU? puerissima, humillima, & obedientissima fuit MARIA. An iisdem virtutibus praediti sumus? IESUS studuit semper gloriae sui Patris, & animarum saluti. An idem nobis est cum Fratre nostro studium? Num potius IESUS ingemiscens jure diceret MARIE: *Filiij matris meae pugnaverunt contra me?* Cant. I.

S. LVDGERVS EP.

26. Martii.

Orationi instate, vigilantes in eâ in gratiarum actione. Paul. ad Col. 4.

COelo, priusquam lucem aspiceret, cha-
ruin esse LUDGERUM apparuit. Palus
enim per cadentis matris latus egressus, cum
mortem illatus utrique crederetur, obste-
tricis instar fuit. Vix verba singere blasphemare,
vix gressum firmare scivit, cum magnam
in parvulo indolem studia prodiderunt. Ne-
que enim ille, ut amat ea zetas, ludicris de-
lectari, sed jam tum seria agere, & vel cor-
tices in libros concinnare, vel lectitanti si-
milis, aut scriptitanti assidere. Quare com-
pellatus à nutrice, qui diem transegisset,

O 3

vel

vel libros, respondit, scribendo, vel legendo scriptos. Iterum quo magistro usus esset rogatus: DEO, subjecit. Talem in familiaritatem suam musæ, & in ipsa adyta sapientiae admiscerunt; quam ut in alios effunderet, ad Frisones Saxonesque contendit. Episcopus monasterii primus Cænobium etiam Werdense extruxit, & cum nemora densa obsisterent, ad hæc exscindenda famulis ventis est usus, qui noctu, eversis latè arbustis, aream ampliæ ædificio parârunt, unâ tantum arbore relicta, quæ precentem LUDGERUM texerat. Illud etiam memorabile: Carolum M. cui in primis charus erat, tertio vocatus, dum preces, quas Canonicas dicimus, recitaret, neglexit adire, & appellatus ea de re, respondit, cum majore Principe sibi colloquium fuisse. Atque hæc, quæ offendiceret, delicatiorem etatem nostram, libertas, chariorem etiam Carolo fecit, meruitque hic, dum Astra Alcuino Doctore usus contemplatur, novam stellam in cælo videre, LUDGERUM mortuum.

Ex Sur. & Lippelao.

MED.

M E D I T A T I O

De Oratione.

1. **O**Rationi semper vacandum est, ut semper nobis suppetat divinum auxilium, quod planè necessarium est, ut non deficiamus in tam variis ium animi, tum corporis necessitatibus, & ut visibles & invisibles hostes vincamus. Non potes, inquis, perpetuò orare; ora certè, quam posteris, sèpissimè, principio nimirum, & fine actionis alicujus momenti, & dum erit temptationi resistendum.

2. Ora cum singulari reverentiâ, & modestiâ, ut, qui te viderint orantem, ad pietatem excitentur. Deus in oratione & applicationem animi, & humilem requirit corporis compositionem. Et quidem religiosa ac humilis corporis compositio multùm confert ad interiorem pietatem. An loquereris cum Principe, ut quandoq; loqueris cum Deo? Quam præcipiti voce vocalem recitas orationem! Initio tuæ precationis cogita, adesse te coram Deo, coram quo tremunt Cherubin, & Seraphin; & eâ, quâ par est, humilitate, & modestiâ, Deum affaberis: sed prô dolor! Sapiens ipsa etiam oratio vertitur in peccatum.

3. Attentio requiritur ad orationē; Deus quippe spiritus cùm sit, vult adorari spiritu. Sapè contingit, ut os tuum Deo loquatur, cùm animus peregrè est, nempe in divitiis, voluptatibus & aliis rebus,

228. [o^{ct}]

bus, quas amas. Cor ipsum, non labia petit Deus.
Quonodo te audiri à Deo postulae, cùm ipse te non au-
ditus. Cyprianus.

S. RUPERTVS EPISC.

127 Martii.

Si quis loquitur, quasi sermones Dei.

S. Petrus. Ep. 1, cap. 5.

Sanguinem suum, quem ad Franciæ Re-
ges Duceſq; Hiberniæ referebat RUPER-
TUS, tum nobilem esse probavit, quando
Vangionum Episcopus, Virgis servilem in
modum per urbem cæſus, & in exilium est
actus. Sed nobilissimo Exuli dignum domi-
ciliū patuit Bojaria. Huc evocatus in ex-
ilium inde superstitionem traxit, & primus
ferè Bojs patriam suam cæſum ipse exul o-
stendit, regemq; primò Theodonem, tum
procères, mox populum magno numero sa-
cro fonte lustravit. Abhinc sedem & arcem
Sacrorum Juvaviæ (quæ hodie Salisburgū
est) posuit, mox Cœnobiū hīc templumq;
D. Petro; alterum dein montibus, idq; D.
Maximiliano sacrum, velut præsidium san-
cta Religionis imposuit, prodigiosis igni-
bus tunc nobile. Sub hæc in patriam ma-
gnis